

OXI

Ποιος τόλεγε ποτέ, μικρή Ελλάδα,
πως θα ξεστομίζεις εσύ το ΟΧΙ,
Φασιστικές στρατιές θα κυνηγούσες
με λιανοτούφεκο και ξιφολόγχη!

Του Μουσολίνι τα μυαλά θα πάρουν
αέρα, και τα στήθη θα φουσκώσουν,
σαν κούρκου στην αυλή που καμαρώνει,
ώσπου Τσολιάδες θα τον τσαλακώσουν.

Στης Αλβανίας τα βουνά τα χιόνια,
σαν παπαρούνες νιες θα κοκκινίσουν,
με στρατευμένων νεαρών το αίμα,
στους Έλληνες την δόξα θα χαρίσουν.

Στης Πίνδου τις πλαγιές και του Ολύμπου
μυρτιές και δάφνες ξανανθίσαν πάλι,
να στεφανώσουν νέα παλικάρια,
ισότιμη με Σαλαμίνας πάλη!

Ο δυνατός θεός προβάλει νάτος,
στο κράνος του τον κεραυνό φορεί,
Δίας ο τρομερός θα δράσει πάλι,
σαν Λεωνίδα τα στενά κρατεί!

Σαν Διάκος με σπαθί θα ξεσπαθώσει,
κραυγή θα κράξει μάχιμη κι αυτός,
εύζωνοι και φαντάροι θα ζητήσουν
στη δόξα να τους γίνει οδηγός!

Αντάρτες χεροδύναμοι θα δράξουν
την γαλανόλευκη με τόνα χέρι,
με τάλλο μαυρομάνικο μαχαίρι,
και στα βουνά θα λάμπουν σαν αστέρι.

Ελληνική Αντίσταση θα δώσει
θάρος τρανό στα φοβισμένα πλήθη
Ευρώπης, σαν προάγγελος της νίκης,
που θα γευτούν ηρώων νέα στήθη.

Χιτλερικός στρατός σιδερωμένος
των Φασιστών θα δράμει αρωγός.
Λεβεντογέννας Κρήτης θ' αντιχήσει
Ύμνος Ελευθερίας ξακουστός!

Στο κύκλωμα το άπαιστο του Χρόνου,
της άνοιξης τα πράσινα σπαρτά
θα χρυσωθούν στου θέρου το λιοπύρι,
τον Φύρερ περιμένει συμφορά.

Χρόνο χαράμισε πολύ και κόπο,
αντάρτες κυνηγώντας στα βουνά,
ο Ρωσικός, ο παγερός χειμώνας
τάφος ψυχρός για Γερμανών στρατά.

Με συντριβή του Άξονα θα λήξει
ο Μέγας Πόλεμος. Μα μέγα κρίμα,
Ελλάδας προσφορά η δαφνηφόρα
σβηστή από της ιστορίας μνήμα!

Της γης οι κραταιοί πασκιζουν πάλι
να ξεπατώσουν την μικρή Ελλάδα,
και την φορτώσαν χρέη σαν γομάρα,
και την κουρεύουνε σαν την αρνάδα!

Ξεχνούν οι τωρινοί ταγοί Ευρώπης,
διπλό προς Έλληνες δικό τους χρέος:
Ελληνικής Αντίστασης θυσία,
Ελλάδος της Αρχαίας μέγα κλέος.

Ξεχνούν και κάνουν τάχα δεν θυμούνται,
πως και Χριστού σωτήρια την πίστη,
τα Γραικικά μυαλά την σοφιστήκαν
και την χαρίσαν στις Ευρώπης στίφη.

Δώρα πολλά τους χάρισεν η Χώρα,
της τέχνης και του πνεύματος καρπό,
μα τα ξεχνούν και πως δεν ξέρουν κάνουν,
και τον κουτό κάνουν και τον στραβό!

Υπομονής ξεχείλισε ποτήρι,
καιρός για την περήφανη Πατρίδα
να ξαναπεί το θαρραλέο ΟΧΙ,
να ξαναπαίξει μια καλή παρτίδα.

Πολεμικού μένους χρεία δεν έχει,
μονάχα φωτισμένον Αρχηγό
χρειάζεται, λαό να συσπειρώσει
και να τονώσει τον Ελληνισμό!

Χ. Κ. Ε.

NO

Who would have thought that you, little Greece,
Would ever dare to utter that terrific word: NO,
And then chase away those dark Fascist armies,
With your pistols, bayonets, pitchforks, and hoes!

Mussolini lost his head up in the clouds
And strutted arrogantly with his chest sticking out,
Puffed with foolish pride, like a turkey in the fall,
Until he was crushed by the Greeks in a rout.

The white winter snows of Albanian mountains,
As if by the new blooming poppies of spring,
Would be reddened by the blood of the Fascists,
And Hellenic glory again would take wing

Upon Pindus' and Olympus' craggy slopes
The myrtle and the laurel would bloom once again
To crown the heads of new Hellenic warriors
As great as the heroes of Salamis had been!

Even Zeus the oldest and most powerful of gods,
Whose blinding thunderbolt no one surpasses,
Would partake himself in the terrible battle,
Like great Leonidas, guarding the high passes!

And like brave Diakos with his sword in hand,
The great god as well would make his warlike cry,
Having clearly heard the Greek soldiers' prayers,
That asked Him to lead them to glory on high!

Hellenic guerillas would powerfully grasp
The blue-and-white flag in one of their hands,
As the other wielded deftly a dangerous dagger,
And so their brilliance shone far across the land.

The brave Greek Resistance courage would give
To the Europeans all filled up with dread.
It served as a harbinger of the victory to come;
A sweet taste of the glory that was lying ahead.

It seemed that Hitler's armies would come to save
Their fellow Fascists when the prospects were dim
But the Cretan Isle, a breeder of brave men,
Would find a way to sing Liberty's sweet hymn!

And so with the cyclical turning of Time,
The fresh green fields of spring would very soon
Offer up their bounty to fall's golden harvest,
A sure sign of the Fuhrer's impending doom.

Senselessly he wasted his precious time
And energy chasing those Hellenic braves,
As the awful cold of the Russian winter
Marched the German army toward frosty graves.

With complete destruction of the Axis powers
The Great War finally would come to an end.
But the memory of glorious Greek sacrifice
Was unjustly lost in history's stormy wind!

And now the noble lands that it once kept free
Are harassing their poor little sister Greece,
Like a mule they have loaded her up with debt,
Like a naked sheep, she has been well fleeced!

Old Europe's present rulers seem to forget
The great double-debt they owe to the Greeks,
Both the shining glory of the ancient Hellenes,
And the Greek Resistance upon those snowy peaks!

Also they forget, or pretend not to remember,
That the saving faith of Christianity depends
On ideas born in great Hellenic minds,
Then generously offered to European friends.

And that was only one of many, many gifts;
Great gifts of knowledge and of spirit too,
Either they've forgotten or don't know what to do
They act as if they're blind and also play the fool!

But Greece's cup of patience now is overfull,
The time has come again to see if they are able
To utter once again a strong courageous NO,
And take their seat as equals at Europe's table.

What Hellas needs now is not its fighting fury
But rather a new Leader to write another story,
In which all Hellenes unite again as brothers
Returning Hellenism to its rightful Glory!

A. M. A.